

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

13.6.2007

B6-0244/2007

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2

Esitaja(d): Francis Wurtz, Kyriacos Triantaphyllides ja Luisa Morgantini

fraktsiooni GUE/NGL nimel

Olukord Lähis-Idas

Euroopa Parlamendi resolutsioon olukorra kohta Lähis-Idas

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Lähis-Ida kohta;
 - võttes arvesse raportit, mille koostas Euroopa Parlamendi delegatsioon Palestiina seadusandliku nõukoguga suhtlemiseks pärast 2007. aasta aprillis ja mais toimunud visiiti Palestiinasse, ning selle järeldusi;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone, eelkõige resolutsioone 242 (1967), 338 (1973), 425 (1978), 478 (1980), 1373 (2001) ja 1397 (2002);
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsioone 181 (1947), 194 (1948), 3236 (1974) ja ES -10/15 (2004);
 - võttes arvesse neliku 30. aprilli 2003. aasta „rahuplaani”;
 - võttes arvesse Rahvusvahelise Kohtu 9. juuli 2004. aasta otsust, millega kuulutati müür ebaseaduslikuks;
 - võttes arvesse 8. veebruari 2007. aasta Meka kokkulepet rahvusliku ühtsuse valitsuse ja selle moodustamise kohta 2007. aasta märtsis;
 - võttes arvesse Palestiina rahvusliku ühtsuse valitsuse programmi;
 - võttes arvesse 2002. aasta Araabia rahualgatuse taaselustamist Ar-Riyadi tippkohtumisel;
 - võttes arvesse 5. juunil 2007. aastal 1967. aasta sõja ja 40 aasta möödumise mälestamist Palestiina alade, sealhulgas Ida-Jeruusalemma, Golani ja Shebaa farmide piirkonna okupeerimisest Iisraeli poolt,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 2,
- A. arvestades, et on vajalik lahendada kiiresti kõnealuses piirkonnas toimuvad konfliktid, mis ähvardavad rahu ja stabiilsust; arvestades, et igasugune viivitamine toob vältimatult kaasa olukorra edasise halvenemise ja võib ohustada Lähis-Idas rahu saavutamise võimalusi;
- B. rõhutades, et okupeerimine, ebaõiglus, kollektiivsed karistused ja alandatuse tunne soodustavad vägivalda; arvestades, et valitsused peaksid seetõttu tegelema vägivalda algpõhjustega, et see lõpetada; arvestades, et kõik osapooled peaksid tagama rahvusvahelise õiguse järgimise;
- C. arvestades, et Araabia rahualgatuse taaselustamine ja ühise programmi heakskiitmine Palestiina rahvusliku ühtsuse valitsuse poolt loovad tõelise võimaluse piirkonnas üldise ja püsiva rahu saavutamiseks; arvestades, et piirkonna rahvaste ees ollakse kohustatud seda

võimalust kasutama;

- D. arvestades, et rahvusliku ühtsuse valitsuse programm kajastab neliku seatud tingimust, nõudes Palestiina riigi rajamist 1967. aasta piiridega, rahu kindlustamist ja laiendamist, PVO varem sõlmitud kokkulepetest kinnipidamist ja rahvusvahelise õiguse järgimist; arvestades, et see platvorm on siduv kõigile valitsuse liikmetele olenemata nende poliitilisest kuuluvusest;
 - E. arvestades, et praegune olukord ohustab neid saavutusi, ning arvestades, et rahvusliku ühtsuse valitsuse lagunemisel oleksid äärmiselt negatiivsed tagajärjed rahule ja stabiilsusele kõnealuses piirkonnas;
 - F. arvestades, et okupeerimise jätkumine ja süvenemine, Palestiina valitsuse mittetunnustamine, Iisraeli keeldumine maksu- ja tollitulude ülekandmisest, otsetoetuste peatamine ning valitud esindajate ja ministrite vahistamine ei võimalda Palestiina omavalitsusel kontrollida olukorda Palestiina okupeeritud aladel;
 - G. arvestades, et humanitaarkriis okupeeritud aladel süveneb vaatamata ajutisele vahemehhanismile; arvestades, et abi külmutamine aitab oluliselt kaasa Palestiina institutsioonide kokkuvarisemisele, mida EL ise aitas üles ehitada; arvestades, et seda poliitikat pole muudetud vaatamata rahvusliku ühtsuse valitsuse moodustamisele;
 - H. arvestades, et olukord Palestiinas ja eelkõige Gazas, vabaõhuvanglas, halveneb kiiresti; arvestades, et ettevõtete sulgemised, avaliku sektori palkade külmutamine, tööpuuduse kõrge tase ja äärmine vaesus (80% elanikkonnast elab allpool vaesuspiiri) süvendavad oluliselt pingeid ja kaost ning toovad kaasa laiaulatuslikud sisekonfliktid; arvestades, et Euroopa Liit peaks võtma kõik vajalikud meetmed selle kriisi lõpetamiseks;
 - I. arvestades, et igapäevased kohtuvälised hukkamised ja vahistamised ning infrastruktuuri hävitamine jätkuvad ka Läänekaldal, ning arvestades, et eraldusmüüri, asulate, kontrollpunktide ja ümbersõiduteede ühepoolne ehitamine kõrvaldab igasugused väljavaated Palestiina riigi loomiseks;
 - J. arvestades, et olukord Liibanonis halveneb, pidades silmas äsjaseid pommirünnakuid Beiruti lähedal ja jätkuvaid tõsiseid kokkupõrkeid Nahr al-Baredi Palestiina põgenikelaagris;
 - K. arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogu 30. mai 2007. aasta resolutsioon 1757 endise peaministri Rafiq Hariri mõrva üle kohtumõistmise kohta on leidnud Liibanonis mitmesugust vastukaja,
- 1. kutsub ELi ja kogu rahvusvahelist üldsust võtma teadmiseks iga päevaga üha raskenevad tagajärjed, mida on kaasa toonud nende suutmatus tagada viimase 40 aasta jooksul Lähis-Idas rahvusvahelise õiguse järgimine, ning tegema sellest läbikukkumisest kiiresti vajalikud järeldused; rõhutab, et praegune olukorra halvenemine võib muutuda pöördumatuks, kui rahvusvaheline üldsus ja osapooled ei võta vajalikke meetmeid;
 - 2. väljendab sügavat muret Hamasi ja Fatah' vaheliste sisekonfliktide pärast, nõuab tungivalt, et mõlemad rühmitised võtaksid kõik vajalikud meetmed käimasolevate

kokkupõrgete lõpetamiseks, ning kutsub mõlemaid pooli üles järgima nende vahel saavutatud kokkuleppeid ja tegema rahvusliku ühtsuse valitsuse raames igakülgset koostööd;

3. nõuab tungivalt, et rahvusvaheline üldsus, sealhulgas EL, ei viivitaks enam Palestiina rahvusliku ühtsuse valitsuse tunnustamisega ning teeks igakülgset koostööd kõigi selle liikmetega; rõhutab, et sellele valitsusele ei ole elujõulist alternatiivi, ning nõuab Palestiina omavalitsuse otsetoetuste viivitamatut taastamist, et leevendada poliitilise, majandusliku ja sotsiaalse olukorra järsku halvenemist, mis ohustab otseselt Palestiina omavalitsuse eksisteerimist;
4. nõuab tungivalt, et Iisrael lõpetaks sellise poliitika rakendamise ja *de facto* olukorra loomise, mis ohustab võimalust luua suveräänne ja elujõuline Palestiina riik, ning rõhutab, et Palestiina territooriumi annekteerimine ja killustamine välistab lahendusena kahe riigi rajamise 1967. aasta piiridega, kahjustades seega igasuguseid võimalusi piirkonnas rahu saavutamiseks;
5. nõuab, et Iisrael taastaks viivitamatult Palestiina maksu- ja tollitulude ülekanded, mida ta peab ebaseaduslikult kinni 700 miljoni dollari suuruses summas, mis oleks võimaldanud avaliku sektori töötajate palkade väljamaksmist, ning kaotaks isikute ja kaupade liikumisvabaduse piirangud;
6. mõistab kindlalt hukka valitud esindajate ja ministrite vahistamise uue laine, eelkõige haridusministri Nasser Al Shaeri vahistamise; nõuab kõigi ministrite ja Palestiina rahva valitud esindajate, eelkõige Palestiina seadusandliku nõukogu liikmete ja selle presidendi Aziz Dweiki viivitamatut vabastamist;
7. nõuab tungivalt, et Iisrael vabastaks kõik Palestiina kinnipeetavad, keda on hinnanguliselt 11 000, sealhulgas 400 last ja 200 naist, ning kõik teised Araabia poliitvangid;
8. nõuab kõigi kolme Iisraeli sõduri viivitamatut vabastamist;
9. mõistab hukka Iisraeli ebaseadusliku poliitika, mis puudutab kohtuväliseid hukkamisi, sissetunge ja valimatuid rünnakuid; kutsub mõlemaid pooli üles võtma kõik vajalikud meetmed tsiviilohvrite vältimiseks; mõistab hukka Sderoti ründamise Kassam-raketidega; nõuab tungivalt, et mõlemad pooled peaksid kinni relvarahust, ning kinnitab nõuet tagada viivitamatu, üldine ja vastastikune relvarahu, mis hõlmab nii Gazat kui ka Läänekallast;
10. nõuab rahvusvahelise vaatlus- ja kaitsemissiooni lähetamist „roheline joone” alale ÜRO egiidi all sammuna vägivalla vähendamise suunas, aidates luua soodsat keskkonda lõpliku staatuse üle peetavatel läbirääkimistel;
11. nõuab ajakirjanik Alan Johnstoni viivitamatut vabastamist ning palub Palestiina omavalitsusel jätkuvalt teha kõik endast sõltuv selle saavutamiseks;
12. mõistab 1967. aasta sõja 40. aastapäeva puhul veel kord hukka Palestiina alade, sealhulgas Ida-Jeruusalemma, Golani ja Shebaa farmide piirkonna okupeerimise Iisraeli poolt; nõuab tungivalt, et Iisrael lõpetaks 40 aastat kestnud okupeerimise ja loobuks kõigist meetmetest, mille eesmärk on Ida-Jeruusalemma annekteerimine; tuletab meelde, et rahu saab

saavutada üksnes lõpliku, tõelise ja püsiva lahenduse abil, milleks saab olla ainult kahe riigi rajamine 1967. aasta piiridega, kusjuures Ida-Jeruusalemm oleks Palestiina riigi pealinn, ning tervikliku lahenduse abil kõigi Palestiina pagulaste jaoks ÜRO resolutsiooni 194 alusel;

13. kordab oma nõuet korraldada rahvusvaheline konverents Lähis-Ida teemal ja piirkondliku rahulepingu läbirääkimised, võttes aluseks asjakohased ÜRO resolutsioonid ja taaselustatud Araabia rahualgatuse;
14. toetab Araabia rahualgatust kui tõelist võimalust saavutada piirkonnas üldine ja püsiv rahu, ning kutsub Iisraeli valitsust üles tunnistama võimalust, mis on avanenud tänu rahualgatusele ja rahvusliku ühtsuse valitsuse moodustamisele; rõhutab siiski, et kui seda võimalust kiiresti ei kasutata, võidakse sellest üldse ilma jääda, mis tooks kaasa rängad tagajärjed kõigile piirkonna rahvastele;
15. kinnitab oma solidaarsust piirkonna kõigi edumeelsete jõudude püüdlustega õiglase ja püsiva rahu tagamiseks ning nõuab tungivalt, et EL toetaks neid poliitiliselt ja rahaliselt;
16. kutsub ELi liikmesriike üles taasalgatama tõelist dialoogi Süüriaga seoses jõupingutustega konfliktidele tervikliku lahenduse saavutamiseks ja piirkonna stabiliseerimiseks;
17. väljendab muret seoses poliitiliste lõhede võimaliku süvenemise ja nende tagajärgedega Liibanonis ning rahu ja stabiilsusega piirkonnas, ning kutsub kõiki pooli Liibanonis üles lahendama poliitilist sisekriisi dialoogi teel;
18. taunib asjaolu, et alates Fatah-al-Islami algatatud konflikti puhkemisest Nahr al-Baredi laagris on ligikaudu 27 000 inimest laagrist põgenenud; märgib, et mõned kokkupõrked tekkisid ka teises laagris al-Hilwah's lõunapoolse linna Sidoni lähedal; nõuab tungivalt, et Liibanoni valitsus võtaks kõik vajalikud meetmed selle olukorra lõpetamiseks;
19. mõistab hukka Fatah-al-Islami sissetungimise pagulaslaagritesse, mille tulemusena tehti Palestiina pagulastest kokkupõrgete peamised ohvrid, ning rõhutab, et see eriolukord toob veel kord esile vajaduse saavutada Palestiina pagulaste jaoks õiglane ja terviklik lahendus ÜRO resolutsiooni 194 alusel;
20. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Iisraeli, Liibanoni, Süüria, kõigi Araabia riikide, Venemaa ja USA parlamentidele ja valitsustele, Palestiina omavalitsusele ning ÜRO peasekretärile.